PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKO NUTARTIS

2007 m. birželio 7 d.*

Byloje T-346/06 R

Industria Masetto Schio Srl (IMS), įsisteigta Schio (Italija), atstovaujama advokatų F. Colonna ir T. Romolotti,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą C. Zadra ir D. Lawunmi,

atsakovę,

dėl prašymo sustabdyti 2006 m. rugsėjo 6 d. Komisijos nuomonės C (2006) 3914, susijusios su Prancūzijos valdžios institucijų priimtų draudžiančių priemonių kai kurių IMS prekių ženklu žymimų mechaninių presų atžvilgiu, vykdymą,

* Proceso kalba: italų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKAS

priima šią

Nutartį

Teisinis pagrindas, bylos aplinkybės ir procesas

1 Šiuo atveju taikytinos 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/37/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su mašinomis, suderinimo (OL L 207, p. 1) 2 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad valstybės narės turi imtis visų tinkamų priemonių, kad užtikrintų, jog mašinos arba saugos įranga, kurioms taikoma ši direktyva, būtų tiekiamos į rinką ir atiduodamos naudoti tik tada, kai nekelia pavojaus žmonių saugai ir sveikatai, naminiams gyvuliams ir turtui, yra tinkamai instaliuotos, prižiūrimos bei naudojamos numatytiems tikslams.

2 Direktyvos 98/37 4 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „valstybės narės neturi drausti, riboti ar kliudyti mašinas ar saugos įrangą, kurios atitinka <...> direktyvos reikalavimus, pateikti į rinką ir atiduoti naudoti jų teritorijoje“.

3 Direktyvos 98/37 7 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kai valstybė narė įsitikina, jog mašinos, turinčios ženklą „CE“, arba saugos įranga, turinti EB atitikties deklaraciją, naudojamos pagal paskirtį gali sukelti pavojų žmonių saugai, o atitinkamais atvejais – naminiams gyvuliams ar turtui, ji imasi visų reikiamų priemonių, kad tokios mašinos ar saugos įranga būtų pašalintos iš rinkos, kad būtų uždrausta pateikti jas į rinką, atiduoti naudoti arba būtų ribojama jų judėjimo laisvė. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie visas tokias priemones, nurodydamos priimto sprendimo priežastį.

4 Direktyvos 98/37 7 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Komisija nedelsdama pradeda konsultuotis su atitinkamomis šalimis. Jeigu Komisija pasikonsultavusi prieina išvadą, kad priemonė pateisinama, nedelsdama tai praneša iniciatyvą pareiškusiai ir kitoms valstybėms narėms. Jei Komisija pasikonsultavusi prieina išvadą, kad priemonė nepateisinama, nedelsdama tai praneša iniciatyvą pareiškusiai valstybei narei ir gamintojui arba jo įgaliotam Bendrijoje įsisteigusiam atstovui. Kai pirmoje straipsnio dalyje minimas sprendimas priimamas dėl standartų trūkumų ir kai valstybė narė tą galimybę patvirtina sprendimo pradžioje, Komisija turi nedelsdama informuoti komitetą, kad būtų pradėtos 6 straipsnio 1 dalyje nurodytos procedūros.

5 2001 m. rugpjūčio 8 d. Prancūzijos Respublika pranešė Komisijai apie 2001 m. birželio 27 d. bendrą kelių ministerijų nutarimą dėl draudimo pateikti į rinką ir naudoti tam tikrus ieškovės gaminamus IMS prekių ženklu žymimus šaltojo metalo apdorojimo presus (toliau – 2001 m. birželio 27 d. nutarimas).

6 2001 m. birželio 27 d. nutarimu buvo uždrausta naudoti IMS prekių ženklu žymimus jau pagamintus P40VE, P40VEI, P50VE ir P50VEI tipo presus, kurių atžvilgiu *Agenzia nazionale certificazione componenti e prodotti* (Nacionalinė sudedamųjų dalių ir produktų sertifikavimo agentūra, ANCCP) išdavė EB tyrimo liudijimą, nebent jie būtų suderinti su Darbo kodekso R. 233-84 straipsnyje nurodytais darbo

įrangiai keliamais techniniais reikalavimais, taip pat buvo uždrausta pateikti į rinką IMS prekių ženklu žymimus P40VE, P40VEI, P50VE ir P50VEI tipo presus, kurių atžvilgiu *Istituto certificazione europea prodotti industriali* (Nacionalinis pramonės produktų Europos sertifikavimo institutas, ICEPI) išdavė EB tyrimo liudijimą.

7 Prancūzijos *Conseil d'État* 2002 m. gruodžio 4 d. Sprendimu panaikino 2001 m. birželio 27 d. nutarimą.

8 Prancūzijos valdžios institucijos 2005 m. balandžio 8 d. išsiuntė Komisijai laišką. Šiame laiške jos nurodė:

„<...> 2004 m. kovo 2 d. laišku Europos Komisija informavo Prancūzijos valdžios institucijas, kad buvo paskirtas nepriklausomas ekspertas minėtų IMS prekių ženklu žymimų presų atitikties būklei įvertinti. Po šio vertinimo ekspertizės ataskaita turėjo būti priimta 2004 m. balandžio mėnesį.

Šiandien Prancūzijos valdžios institucijos turi garbės dar kartą paraginti Europos Komisiją realiai pradėti direktyvos (98/37) 7 straipsnyje numatytą konsultavimosi procedūrą.

3. Prašymo skubus pobūdis

Prancūzijos valdžios institucijos atkreipia Komisijos dėmesį į naują faktinę aplinkybę. Nors Europos Komisija niekada nepateikė savo nuomonės dėl apsaugos

priemonės, kurios ėmėsi Prancūzija prieš tam tikrus IMS prekių ženklu žymimus presus, pateisinamumo ar nepateisinamumo, šis gamintojas kompetentingam nacionaliniam teismui pateikė ieškinį dėl atsakomybės už viešosios valdžios padarytą klaidą.

Prancūzijos valdžios institucijos pabrėžia, kad vykdamos šią apsaugos procedūrą (numatytą direktyvos 7 straipsnyje) laikėsi Direktyvos (98/37) ir Europos Sąjungos sutarties nuostatų. Štai kodėl jos nori, kad Europos Komisijos nuomonė būtų kuo skubiau pateikta.

4. Bendrijos teisės požiūriu sudėtinga situacija

Dėl tokio Bendrijos atsakymo nebuvimo Prancūzijos valdžios institucijos atsiduria sudėtingoje situacijoje Europos Sąjungos sutarties 226 straipsnio atžvilgiu. Pagal šį straipsnį tik Komisija yra atsakinga už valstybės narės apsaugos priemonės pagrįstumo konstatavimą.

Prireikus, kai paaiškėja, kad apsaugos nuostata yra nepateisinama, Komisija turi prašyti suinteresuotos valstybės narės panaikinti tokią nacionalinę priemonę ir pradėti Europos Sąjungos sutarties 226 straipsnyje numatytą pažeidimo procedūrą.

Remdamasis vien šia procedūra, gamintojas, kuriam skirta nepateisinama priemonė, gali pradėti galimus teisminius procesus dėl patirtų nuostolių atlyginimo.

5. Prancūzijos valstybės atsakomybė

Kad Prancūzijos valstybė galėtų atlikti savo pareigas žmonių saugos ir sveikatos srityje, taip pat kad galėtų užsitikrinti savo gynybą dėl minėto pateikto ieškinio jos teismuose, Prancūzijos valdžios institucijos prašo Europos Komisijos jai pateikti ekspertizės ataskaitos kopiją dėl tam tikrų IMS prekių ženklu žymimų mechaninių presų atitikties būklės vertinimo."

9 Komisija išnagrinėjo šias priemones ir, nors atmesdama įvairias Prancūzijos valdžios institucijų nurodytas prielaidas dėl neatitikties, baigusi tyrimą 2006 m. rugsėjo 6 d. nuomone C (2006) 3914 (toliau – ginčijamas aktas) nusprendė, kad 2001 m. birželio 27 d. nutarimas buvo iš dalies pagrįstas.

10 Ieškovė 2006 m. gruodžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė ieškinį dėl ginčijamo akto panaikinimo ir nuostolių atlyginimo.

11 Ieškovė, remdamasi EB 242 straipsniu, atskiru dokumentu, kurį kanceliarija gavo 2007 m. sausio 18 d., pateikė šį prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo – dėl ginčijamo akto vykdymo sustabdymo.

12 Komisija savo rašytines pastabas dėl prašymo dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pateikė 2007 m. vasario 19 dieną. Ji prašo atmesti prašymą dėl vykdymo sustabdymo ir priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

13 Šalių žodinės pastabos buvo išklausytos per 2007 m. kovo 1 d. posėdį.

14 Paprašyta pateikti papildomos informacijos dėl skubos ieškovė šį prašymą įvykdė 2007 m. kovo 9 d. kanceliarijoje įregistruotu dokumentu.

15 Komisija pateikė savo pastabas dėl šios papildomos informacijos dokumentu, kuris kanceliarijoje buvo įregistruotas 2007 m. kovo 16 dieną.

Dėl teisės

16 Remiantis EB 242 ir 225 straipsnio nuostatomis, jei Pirmosios instancijos teismas mano, kad tai reikalinga dėl susiklosčiusių aplinkybių, jis gali sustabdyti jam skundžiamo akto taikymą.

17 Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad prašyme taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi būti nurodytas ginčo dalykas, aplinkybės, dėl kurių reikia skubaus sprendimo, ir faktiniai bei teisiniai pagrindai, *prima facie* patvirtinantys (*fumus boni juris*) prašomos laikinosios apsaugos priemonės reikalingumą.

18 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas gali sustabdyti vykdymą ar taikyti kitas laikinąsias priemones, jei yra nustatoma, kad jų taikymą *prima facie* pateisina faktinės ir teisės aplinkybės (*fumus boni juris*), ir kurios yra skubios ta prasme, kad būtinos siekiant išvengti

didelės ir nepataisomos žalos ieškovo interesams, bei kurios priimamos ir sukelia pasekmes iki pagrindinio sprendimo priėmimo. Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas prireikus gali palyginti esamus interesus (2000 m. liepos 25 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Nyderlandai prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-377/98 R, Rink. p. I-6229, 41 punktas ir 2001 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Austrija prieš Tarybą*, C-445/00 R, Rink. p. I-1461, 73 punktas; 2007 m. vasario 16 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Vengrija prieš Komisiją*, T-310/06 R, 19 punktas).

19 Be to, nagrinėdamas visas šias aplinkybes, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas turi plačią diskreciją ir, atsižvelgdamas į bylos ypatumus, gali savo nuožiūra nustatyti būdą, kaip ir kokia tvarka šios skirtingos sąlygos turi būti patikrintos, nes jokia Bendrijos teisės norma jam iš anksto nenustato analizės tvarkos, pagal kurią reikėtų vertinti būtinumą priimti laikiną sprendimą (1995 m. liepos 19 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Komisija prieš Atlantic Container Line ir kt.*, C-149/95 P(R), Rink. p. I-2165, 23 punktas).

20 Taigi šis prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į aukščiau primintus principus.

Dėl priimtinumo

Dėl pagrindinio ieškinio *prima facie* priimtinumo

— Šalių argumentai

21 Komisija tvirtina, kad ieškinys dėl panaikinimo, kuriuo grindžiamas šis prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, yra akivaizdžiai nepriimtinas, nes ginčijamas

aktas nėra privalomas teisines pasekmes sukelianti priemonė, galinti įtakoti ieškovės interesus, iš esmės pakeisdama jos teisinę padėtį.

22 Be to, Komisija nurodo, kad net jei ginčijamas aktas galėtų kelti tokias pasekmes, ieškovė bet kuriuo atveju nėra tiesiogiai susijusi.

23 EB 230 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje nustatyta tiesioginės sąsajos sąlyga reikalauja, kad skundžiama Bendrijos priemonė turi daryti tiesioginį poveikį asmens teisinei padėčiai ir nepalieka jokios veiksmų laisvės adresatui, atsakingam už jos įgyvendinimą, kuris yra visiškai automatiškas ir kyla tik iš Bendrijos teisės normų, netaikant kitų papildomų nuostatų.

24 Komisijos nuomone, Direktyvoje 98/37 numatytas mechanizmas pasižymi, be kita ko, toliau nurodomais požymiais.

25 Pirmiausia, valstybė narė, kuri imasi priemonių pagal Direktyvos 98/37 7 straipsnio 1 dalį, turi apie jas informuoti Komisiją. Tačiau, Komisijos manymu, pranešimas apie šias priemones nėra jų pasekmes atidedanti sąlyga. Jei dėl jų yra nusprendžiama, turi būti nedelsiant taikomos jas priėmusios valstybės narės teritorijoje.

26 Antra, Direktyvoje 98/37 numatyta procedūra nenumato jokio termino, per kurį Komisija turėtų atlikti tyrimą dėl priemonės. Komisijos teigimu, ji tik turi

„nedelsiant“ nuspręsti, ar priemonė, apie kurią jai buvo pranešta, yra pateisinama. Toks sprendimas po 7 straipsnio 2 dalyje numatyto konsultavimosi yra įmanomas tik tada, jei Komisija turi visą reikalingą techninę informaciją.

27 Trečia, kai, Komisijos nuomone, priemonė yra nepateisinama, ji paprasčiausiai tik turi apie tai informuoti suinteresuotą valstybę narę, kad ši atšauktų aptariamą priemonę, taip pat ir suinteresuotą šalį, kad ji turėtų papildomą galimybę apskųsti priemonę nacionaliniam teismui. Todėl Komisijos nuomonė pati savaime nenutraukia nacionalinės priemonės pasekmių.

28 Ketvirta, Komisija mano, kad jei priemonė yra pateisinama, ji tik turi informuoti suinteresuotą valstybę narę ir visas kitas valstybes nares, kad jos patikrintų, ar nereikia taikyti panašių priemonių saugos ir sveikatos apsaugos tikslais. Net ir šiuo atveju Komisijos nuomonė savaime nesukelia valstybėse narėse ribojančių pasekmių aptariamų mašinų prekybos atžvilgiu.

29 Penkta, Komisija teigia, kad nuomonė, kuria ji nusprendžia, kad priemonė yra pateisinama, nėra skelbiama Oficialiajame leidinyje ir nereikalauja valstybėse narėse jokio abipusio nacionalinės priemonės, dėl kurios priimta nuomonė, pripažinimo mechanizmo. Aptariama nuomonė nėra skubiai taikytina visose valstybėse narėse.

30 Ieškovė mano, kad ieškinys pagrindinėje byloje yra priimtinas.

— Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimas

31 Reikia pabrėžti, kad, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, nors pagrindinio ieškinio priimtinumo problema neturi iš esmės būti nagrinėjama taikant procedūrą dėl laikinųjų apsaugos priemonių, baiminantis, jog nebūtų iš anksto nusprendžiama bylos esmė, tam, kad prašymas laikinai sustabdyti akto vykdymą būtų pripažintas priimtinu, ieškovė turi įrodyti kai kurių aplinkybių egzistavimą, leidžiantį *prima facie* daryti išvadą dėl pagrindinio ieškinio priimtinumo tuo pagrindu, kuris nurodomas jos prašyme dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, siekiant išvengti, kad ta procedūra būtų sustabdytas vykdyti aktas, kurį panaikinti Bendrijos teismas vėliau atsisakytų, ieškinį pripažinęs nepriimtinu (1999 m. lapkričio 18 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarimo *Pfizer Animal Health prieš Tarybą*, C-329/99 P(R), Rink. p. I-8343, 89 punktas; 2004 m. liepos 7 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarimo *Região autónoma dos Açores prieš Tarybą*, T-37/04 R, dar nepaskelbto Rinkinyje, 108 punktas).

32 Toks pagrindinio ieškinio priimtinumo nagrinėjimas, atsižvelgiant į laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūros skubumą, turi būti trumpas (2000 m. spalio 12 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa ir kt. prieš Tarybą*, C-300/00 P(R), Rink. p. I-8797, 35 punktas; šios nutarties 31 punkte nurodytos nutarties *Região autónoma dos Açores prieš Tarybą* 109 punktas).

33 Prašymo dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo atveju pagrindinio ieškinio priimtinumas gali būti vertinamas tik *prima facie*, siekiant nustatyti, ar ieškovas nurodė pakankamai aplinkybių, kurios pateisina *a priori* išvadą, kad pagrindinio ieškinio priimtinumas nėra neįmanomas. Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas turi paskelbti šį prašymą nepriimtinu tik tada, jei pagrindinio ieškinio priimtinumas būtų visiškai neįmanomas. Jei per laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrą būtų nusprendžiama dėl priimtinumo, kuris *prima facie* nėra visiškai neįmanomas, tai iš anksto nulemtų Pirmosios instancijos teismo sprendimą

pagrindinėje byloje (2001 m. sausio 17 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Petrolessence ir SG2R prieš Komisiją*, T-342/00 R, Rink. p. II-67, 17 punktas; 2001 m. gruodžio 19 d. Nutarties *Gibraltaro vyriausybė prieš Komisiją*, T-195/01 R ir T-207/01 R, Rink. p. II-3915, 47 punktas ir šios nutarties 31 punkte minėtos nutarties *Região autónoma dos Açores prieš Tarybą* 110 punktas).

34 Šiuo atveju Komisija iš esmės pirmiausia teigia, kad pagrindinis ieškinys yra nepriimtinas, nes ginčijamas aktas yra jos nuomonė, kuria ji pasisako dėl nacionalinės priemonės, ir todėl šis aktas nėra privalomas teisines pasekmes sukeliantis sprendimas.

35 Remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, ieškinį dėl panaikinimo EB 230 straipsnio prasme galima reikšti tik dėl teisės aktų ir sprendimų, sukeliančių privalomas teisines pasekmes, turinčias įtakos ieškovo interesams ir aiškiai pakeičiančias jo teisinę padėtį (1981 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *IBM prieš Komisiją*, 60/81, Rink. p. 2639, 9 punktas ir 2000 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-147/96, Rink. p. I-4723, 25 punktas). Siekiant nustatyti, ar skundžiamas sprendimas sukelia tokias pasekmes, reikia įvertinti jos turinį. Tačiau aktų ar sprendimų forma iš principo nesvarbi, nagrinėjant, ar galima pareikšti ieškinį dėl jų panaikinimo (minėto sprendimo *IBM prieš Komisiją* 9 punktas).

36 Šiuo atžvilgiu pirmiausia riekia pabrėžti, kad Komisija aktą, kurio taikymą prašoma sustabdyti, yra pavadinusi „Komisijos nuomone".

37 Tačiau reikia pabrėžti, kad Direktyvos 98/37 7 straipsnio 2 dalyje nevartojamas žodis „nuomonė" ar panašus terminas. Ten, priešingai, yra numatyta, kad, „jeigu Komisija pasikonsultavusi prieina išvadą, kad priemonė yra pateisinama, ji tai nedelsdama praneša iniciatyvą pareiškusiai ir kitoms valstybėms narėms".

38 Antra, reikia pabrėžti, kad Komisija ginčijamo akto pirmame punkte nurodo, jog ji, „pasikonsultavusi su suinteresuotomis šalimis, turi pasisakyti dėl to, ar tokios priemonės yra pateisinamos ar ne“ ir kad, „jei nusprendžiama, kad priemonė yra pateisinama, ji turi informuoti valstybes nares, kad jos galėtų imtis visų reikalingų priemonių aptariamos mašinos atžvilgiu“.

39 Atsižvelgiant į tai ir turint omenyje Direktyvos 98/37 sistemą ir tikslus, reikia pastebėti, kad panašu, jog Komisija, remiantis Direktyvos 98/37 7 straipsnio nuostatomis, *prima facie* turi pareigą, o ne paprastą galimybę nuspręsti dėl nacionalinės priemonės, apie kurią jai buvo pranešta. Reikia pabrėžti, kad taip pat *prima facie* panašu, kad Komisija turi nuspręsti ne dėl priemonės projekto, bet dėl nacionalinės priemonės, kuri, priimta valstybės narės, riboja aptariamų mašinų judėjimo laisvę.

40 Be to, reikia priminti, kad pagal Direktyvos 98/37 2 straipsnio 1 dalies nuostatas valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, jog mašinos ar saugumo įrenginiai, kurių atžvilgiu taikoma ši direktyva, negalėtų būti tiekiami į rinką ir naudojami, jei kelia pavojų žmonių saugai ir sveikatai, o tam tikrais atvejais – naminiams gyvuliams ar turtui.

41 Todėl *prima facie* negalima atmesti galimybės, kad, kai Komisija praneša valstybėms narėms apie aktą, kuriuo konstatuoja, jog nacionalinės priemonės objektu esančios mašinos kelia pavojų žmonių sveikatai ir saugai, o tam tikrais atvejais – naminiams gyvuliams ar turtui, ir apie tai informuoja kitas valstybes nares, remdamasi Direktyvos 98/37 7 straipsnio 2 dalimi, jos, remiantis Direktyvos 98/37 2 straipsnio 1 dalimi ir 7 straipsnio 1 dalimi, turi imtis visų būtinų priemonių, kad mašinos ar saugos įranga būtų pašalinti iš rinkos, uždraustas jų tiekimas į rinką ar apribota jų judėjimo laisvė.

42 Todėl šioje stadijoje laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas negali atmesti galimybės, kad Komisijai konstatavus, jog valstybės narės pagal Direktyvos 98/37 7 straipsnio 1 dalį priimta nacionalinė priemonė yra pateisinama ir, remiantis šios direktyvos 7 straipsnio 2 dalimi, tokią informaciją perdavus kitoms valstybėms narėms, Komisijos aktu labai pakeičiama aptariamų mašinų gamintojų teisinė padėtis trukdo šias mašinas patiekti į šio akto adresačių valstybių narių rinką bei atiduoti naudoti. Taigi *prima facie* negalima atmesti galimybės, kad Komisijos aktas gali sukelti privalomas teisines pasekmes šiame akte numatytų mašinų gamintojui.

43 Kiti Komisijos argumentai taip pat turi būti atmesti.

44 Pirmiausia Komisija nurodo, kad „valstybės narės panašių priemonių nepriėmimas po to, kai buvo pateikta Komisijos nuomonė, be abejonės, galėtų būti procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo objektas pagal Sutarties 226 straipsnį, bet tik dėl atitinkamų direktyvos nuostatų pažeidimo, o ne minėtos nuomonės pažeidimo".

45 Nagrinėjant šį prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones nėra būtinybės nuspręsti dėl teisinio pagrindo, leidžiančio pagrįsti galimą ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo. Pakanka pabrėžti, kad Komisija taip pripažįsta, kad kitoms valstybėms narėms atsiranda pareiga po jos nuomonės priėmimo.

46 Antra, reikia pabrėžti, kad abipusio nacionalinės priemonės pripažinimo nebuvimas, kaip tai tvirtina ir Komisija, reiškia pirmiausia tai, kad ji privalo įvertinti, ar nacionalinė priemonė yra tinkama, ir po tokio įvertinimo turi nuspręsti, ar ji yra pateisinama, iš dalies pateisinama ar nepateisinama.

47 Trečia, Komisija tvirtina, kad jos nuomonė pati savaime negali turėti poveikio nacionalinei priemonei, apie kurią jai buvo pranešta remiantis Direktyvos 98/37 7 straipsnio 1 dalimi, ir kad suinteresuota įmonė turi kreiptis į nacionalinį teismą dėl priemonės panaikinimo. Nors *prima facie* panašu, kad Komisija neturi jokios kompetencijos, leidžiančios nuspręsti dėl nacionalinės priemonės panaikinimo, nes tik nacionalinis teismas turi tokią galią, tačiau Komisija neturėtų remtis argumentu dėl tokios kompetencijos stokos, įrodinėdama akto, kuriuo nusprendžia dėl nacionalinės priemonės teisėtumo, privalomojo pobūdžio nebuvimą. Be to, *prima facie* negali būti atmesta galimybė, kad Komisija taip pat gali pradėti procedūrą dėl šios valstybės narės įsipareigojimų neįvykdymo, jei ginčijama priemonė nebuvo atšaukta arba panaikinta po jos nuomonės priėmimo.

48 Antra, būtina patikrinti, ar ieškovė bent *prima facie* įrodo turinti teisę pateikti ieškinį dėl ginčijamo akto panaikinimo iš dalies pagal EB sutarties 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą.

49 Komisija iš esmės tvirtina, viena vertus, kad tik pačios priemonės, kurių prireikus ėmėsi valstybės narės, gali turėti įtakos ieškovei ir, kita vertus, kad valstybės narės turėjo diskreciją dėl ginčijamo akto įgyvendinimo.

50 Tiesioginė sąsaja su ieškovu, kaip ieškinio dėl panaikinimo EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme sąlyga reikalauja, jog skundžiama Bendrijos priemonė darytų tiesioginį poveikį ieškovo teisinei padėčiai ir nepaliktų jokios veiksmų laisvės adresatui, atsakingam už jos įgyvendinimą, kuris yra visiškai automatiškas ir kyla tik iš Bendrijos teisės normų, netaikant kitų papildomų nuostatų. Tai reiškia, kad tuo atveju, kai Bendrijos aktą valstybei narei adresuoja institucija, jei veiksmai, kurių turi imtis valstybė narė, siekdama įgyvendinti šį aktą, yra automatinio pobūdžio, arba jei aptariamo akto pasekmės yra neabejotinos, toks aktas tiesiogiai susijęs su visais asmenimis, kuriems šis veiksmas daro įtaką. Jei, priešingai, aktas suteikia valstybei

narei galimybę veikti ar neveikti, arba nedraudžia jai veikti tam tikru būdu, tai būtent valstybės narės veikimas ar neveikimas, o ne pats aktas yra tiesiogiai susijęs su suinteresuotuoju asmeniu (2006 m. birželio 22 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Mayer ir kt. prieš Komisiją*, T-137/04, Rink. p. II-1825, 58 ir 59 punktai).

51 *Prima facie* atrodo, kad aplinkybė, jog Komisijos aktas reikalauja imtis nacionalinių priemonių, atsižvelgiant į taikytinas nuostatas, ir, priešingai nei tvirtina Komisija, nereiškia, jog valstybės narės gali patikrinti būtinybę priimti priemones, panašias į draudžiančią priemonę, kuri, kaip Komisija nusprendė, yra pateisinama. *Prima facie* panašu, kad būtent Komisija vertina būtinybę imtis tokių priemonių, o valstybės narės, panašu, turi pareigą dėl tokios išvados imtis reikalingų priemonių, t. y. pašalinti mašinas iš rinkos ir neleisti pateikti jų į rinką ar atiduoti naudoti, jei jos kelia pavojų žmonių saugai ir sveikatai, kaip tai numato Direktyvos 98/37 2 straipsnio 1 dalis.

52 Todėl reikia konstatuoti, kad negalima atmesti to, jog valstybės narės *prima facie* neturi jokios diskrecijos, kai joms skirtas aktas, kuriuo Komisija, remdamasi Direktyvos 98/37 7 straipsnio 2 dalimi, jas informuoja, kad nacionalinė priemonė, draudžianti tam tikras mašinas pateikti į rinką ar joms judėti, yra pateisinama ar iš dalies pateisinama. *Prima facie* panašu, kad valstybės narės, kurioms skirtas aktas, gali tik drausti Komisijos akte, pripažįstančiame, jog nacionalinė priemonė yra nepateisinama, nurodytų mašinų pateikimą naudoti.

53 Be to, reikia atmesti Komisijos argumentą, kad kai valstybė narė nenustato jos teritorijoje esančių mašinų pavojaus dėl to, kad, pavyzdžiui, gamintojas atliko būtinus pakeitimus, ji neprivalo imtis ribojančių priemonių. Iš esmės *prima facie*

panašu, kad valstybė narė neturėtų pašalinti iš rinkos ir drausti judėti arba atiduoti naudoti mašinas, kurios nenurodytos Komisijos akte.

54 Baigiant šią analizę reikia pabrėžti, kad *prima facie* panašu, jog Komisijos aktas įpareigoja valstybes nares, kurioms jis skirtas, uždrausti mašinas pateikti į rinką ir joms judėti valstybių narių teritorijose, bei pašalinti rinkoje esančias mašinas. *Prima facie* panašu, kad Komisijos aktas įpareigoja valstybes nares veikti tam tikru būdu ir joms nesuteikia galimybės veikti arba neveikti, kai Komisija mano, jog mašinos kelia pavojų žmonių sveikatai ir saugai, gyvūnams arba turtui.

55 Todėl *prima facie* negali būti atmesta galimybė, kad ieškovė yra tiesiogiai susijusi su ginčijamu aktu.

56 Trečia, reikia priminti, kad kiti subjektai, ne tie, kuriems skiriamas sprendimas, galėtų manyti, jog šis sprendimas yra su jais konkrečiai susijęs tik tokiu atveju, jeigu būtų taikomas dėl tam tikrų jiems būdingų savybių arba dėl tam tikros faktinės situacijos, kuri juos išskiria iš kitų asmenų, ir todėl juos individualizuoja taip pat kaip ir sprendimo adresatą (1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223).

57 Kadangi Komisijos nuomonė aiškiai ir išimtinai susijusi su ieškovės gaminamomis mašinomis, manant, kad 2001 m. birželio 27 d. nutarimas yra pateisinamas presų

P40VEI, pagamintų iki 2000 m. rugpjūčio 4 d., ir presų P40VE bei P50VE atžvilgiu, reikia manyti, kad *prima facie* negali būti atmesta galimybė, jog ginčijamas aktas konkrečiai su ja susijęs.

58 Todėl *prima facie* neturėtų būti atmesta galimybė, kad ieškovė tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su ginčijamu aktu, ir kad todėl ieškinys pagrindinėje byloje yra priimtinas.

59 Todėl reikia atmesti Komisijos argumentus, kuriais siekiama įrodyti pagrindinio ieškinio akivaizdų nepriimtinumą.

60 Be to, reikia konstatuoti, kad savo pagrindiniu ieškiniu ieškovė pateikė reikalavimą dėl atsakomybės pagal EB 235 straipsnį ir EB 288 straipsnio 2 dalį. Remiantis laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo turima informacija, nėra jokios priežasties manyti, kad ieškinys yra nepriimtinas.

Dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones priimtinumo

61 Komisija mano, kad ieškovė dalyje, susijusioje su prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones aplinkybėmis, nenurodė jokio konkretaus elemento, kuris leistų laikinąsias apsaugos priemones taikantį teisėją įvertinti nuostolių didumą ir nepataisomumą bei skubos, kuri pateisintų prašomos sustabdymo priemonės taikymo pagrįstumą.

62 Be to, prašyme nenustatytas galimas priežastinis ryšys tarp tariamų nuostolių ir nurodytų ginčijamo akto pasekmių.

63 Todėl prašymas neatitinka Procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalies sąlygų.

64 Reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmąją pastraipą ir Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalį, į kurį nukreipia to paties reglamento 104 straipsnio 3 dalis, ieškinyje turi būti nurodomas bylos dalykas ir teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Jie turi būti pakankamai aiškūs ir konkretūs, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Pirmosios instancijos teismas galėtų prireikus išspręsti bylą nesiremdamas jokia kita informacija. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą bei tinkamą teisingumo vykdymą, tam, kad ieškinys būtų priimtinas, pačiame ieškinio tekste turi būti nurodytos pagrindinės teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis jis yra paremtas, ir bet kurio atveju – jų santrauka, išdėstyta nuosekliai ir suprantamai (žr. 2005 m. gruodžio 8 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Just prieš Komisiją*, T-91/04, Rink. VT, p. I-A-395 ir II-1801, 35 punktą; cituojamą teismo praktiką bei 2006 m. vasario 17 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Nijs prieš Audito Rūmus*, T-171/05 R II, dar nepaskelbto Rinkinyje, 23 punktą).

65 Reikia pabrėti, kad šiuo atveju, nors ir teisinga, kad prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones yra surašytas glaustai, tačiau jis yra aiškus ir nurodo, nors ir trumpai, žalą, kurią ieškovė mano patirianti dėl ginčijamo akto.

66 Ieškovė iš esmės teigia, kad jei valstybės narės, taikydamos ginčijamą aktą, turėtų imtis šiame sprendime aptariamų mašinų judėjimą ar perdavimą naudoti ribojančių ar draudžiančių priemonių, tai apsunkintų jos sudėtingą finansinę padėtį ir paveiktų ne tik prekybą jos mašinomis, bet ir visą veiklą, kuriai taip būtų labai pakenkta.

67 Kita vertus, kalbant apie priežastinio ryšio tarp tariamų nuostolių ir galimų ginčijamo akto pasekmių įrodymą, reikia pabrėžti, kad kalba eina apie klausimą, kuris iškyla vertinant ieškovės pateiktus skubos sąlygą pagrindžiančius argumentus, o ne apie prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones priimtinumo problemą.

68 Todėl reikia manyti, kad ieškovės prašyme nurodytos aplinkybės pakankamai aiškiai ir tiksliai apibūdina didelę ir nepataisomą žalą, kurią gali sukelti ginčijamas aktas.

69 Todėl prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi būti laikomas priimtinu.

Dėl esmės

Dėl *fumus boni juris*

— Šalių argumentai

70 Ieškovės manymu, Valstybės Tarybai 2002 m. gruodžio 4 d. sprendimu panaikinus 2001 m. birželio 27 d. nutarimą, ginčijamas aktas neteko prasmės.

71 Komisijos nuomone, Valstybės Taryba 2001 m. birželio 27 d. nutarimą panaikino dėl jo priėmimo procedūros pažeidimo, o ne dėl su jo turiniu susijusių priežasčių.

Komisija iš esmės teigia, kad todėl ji turėjo pareikšti nuomonę dėl priemonių, kurių ėmėsi Prancūzijos valdžios institucijos, nepaisydamos šio Valstybės Tarybos panaikinimo.

72 Komisija mano, kad Direktyvos 98/37 7 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra iš esmės siekama užtikrinti vienodą sveikatos ir saugos apsaugą visoje Bendrijoje. Komisijos teigimu, tai leidžia įspėti valstybes nares apie galimus mašinų, kurių atžvilgiu jau buvo taikyta ribojanti iš esmės pateisinama nacionalinė priemonė, laisvo judėjimo keliamus pavojus. Ji mano, kad šios procedūros veiksmingumui būtų pakenkta, jei nacionaliniam teismui panaikinus minėtą priemonę dėl procedūros pažeidimo Komisija negalėtų suformuluoti savo nuomonės dėl aptariamos priemonės ir ją pateikti visoms valstybėms narėms.

73 Be to, Komisija priduria, kad Direktyvos 98/37 7 straipsnis jai nenumato galimybės išvengti nuomonės priėmimo tuo atveju, jei suinteresuota valstybė narė neatšaukė pranešimo ir net dar kartą paprašė Komisijos pateikti savo nuomonę, nors nacionalinė priemonė, apie kurią pranešta, daugiau nekelia pasekmių.

74 Komisijos teigimu, Prancūzijos valdžios institucijos, nepaisydamos Valstybės Tarybos nutarimo, 2005 m. balandžio 8 d. laišku paprašė jos priimti ginčijamą aktą.

75 Galiausiai Komisija tvirtina, kad nacionalinę priemonę panaikinančio nacionalinio teismo sprendimo veikimas neturėtų būti išplėstas, automatiškai sukeliant Bendrijos priemonės, tokios kaip ginčijamas aktas, neteisėtumą, net jei jis yra priimtas dėl nacionalinės priemonės.

— Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimas

76 Reikia pabrėžti, kad 2001 m. birželio 27 d. nutarimą Valstybės Taryba panaikino 2002 m. gruodžio 4 d. sprendimu.

77 Priešingai nei teigia Komisija, panašu, kad priežastys, dėl kurių buvo panaikintas 2001 m. birželio 27 d. nutarimas, mažai reikšmingos.

78 Iš esmės reikia pabrėžti, kad Prancūzijos valdžios institucijos nepriėmė nutarimo, patvirtinančio 2001 m. birželio 27 d. nutarimo išvadas dėl ieškovės gaminamų mašinų, nors šio nutarimo panaikinimas buvo motyvuotas procedūros pažeidimu, tačiau panašu, kad niekas negalėtų prieštarauti tam, kad jos, remiantis bylos aplinkybėmis, nedelsiant priimtų naują priemonę, siekdamos užtikrinti su šiomis mašinomis dirbančių darbuotojų sveikatos ir saugos apsaugą.

79 Nors Direktyvos 98/37 7 straipsnyje numatyta procedūra suponuoja, kad apie nacionalinę priemonę Komisijai buvo pranešta, kreipimasis į ją *prima facie* reiškia, kad priemonė vis dar egzistuoja priimant nuomonę.

80 Direktyvoje 98/37 numatytos procedūros tikslas iš esmės yra pirmiausia pasisakyti dėl nacionalinės priemonės pagrįstumo, o tai reiškia, kad ši priemonė egzistuoja.

81 Komisija, spręsdama, ar ši priemonė vis dar egzistuoja ar ne, *prima facie* neturėtų prisidengti motyvais, kurių pagrindu nacionalinis teismas panaikino sprendimą. Be to, negalima atmesti galimybės, kad, nesant procedūros pažeidimo, dėl kurio

Valstybės Taryba panaikino 2001 m. birželio 27 d. nutarimą, jo turinys būtų buvęs kitoks arba kad šis nutarimas taip pat būtų neteisėtas turinio prasme, nepriklausomai nuo procedūros pažeidimo. Be to, tokia situacija, nulėmusi, jog Komisija nepripažino nacionalinio teismo sprendimo *res judicata* galios, iš esmės *prima facie* sukuria teisinį nesaugumą, o tai neturėtų būti teloruojama.

82 Be to, pranešimo apie 2001 m. birželio 27 d. nutarimą nepakanka šio nutarimo arba jo turinio po panaikinimo galiojimui. Iš tikrųjų panašu, kad Komisija sprendžia ne dėl pranešimo apie priemonę, bet dėl pačios priemonės.

83 Be to, remiantis Direktyvos 98/37 4 straipsnio 1 dalimi, valstybės narės neturi drausti, riboti ar kliudyti pateikti į rinką ir atiduoti naudoti jų teritorijoje mašinas ar saugos įrangą, kurios atitinka šios Direktyvos 98/37 reikalavimus.

84 Valstybės Tarybai panaikinus 2001 m. birželio 27 d. nutarimą, o Prancūzijos valdžios institucijoms nepriėmus jokios kitos priemonės, panašu, kad pagamintos mašinos turi būti laikomos atitinkančiomis Direktyvos 98/37 nuostatas šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies prasme, ir todėl turi būti taikoma atitikties prielaida pagal Direktyvos 98/37 5 straipsnio 1 dalį. Todėl valstybės narės *prima facie* negali drausti, riboti ar kliudyti pateikti jas į rinką ar atiduoti naudoti jų teritorijoje.

85 *Prima facie* panašu, kad ginčijamas aktas jas įpareigoja neleisti mašinų pateikti į rinką ar atiduoti naudoti nesant jokios nacionalinės apsaugos priemonės, priimtos vykdant Direktyvos 98/37 7 straipsnio procedūrą, o tai, panašu, kad prieštarauja jos nustatytai tvarkai.

86 Be to, ginčijamo akto motyvų akivaizdžiai nepakanka siekiant užtikrinti tikslią ir teisingą informaciją tiems, kam ji skirta.

87 Ginčijamas aktas iš esmės visiškai neatsižvelgia į tai, kad Valstybės Taryba panaikino 2001 m. birželio 27 d. nutarimą. Tai akivaizdžiai sudaro įspūdį, kad priemonė, dėl kurios Komisija nusprendė 2006 m. rugsėjo mėn., vis dar galioja Prancūzijoje, nors dėl 2002 m. gruodžio 4 d. Valstybės Tarybos panaikinimo ji buvo laikoma niekada neegzistavusia.

88 Galiausiai reikia pabrėžti, kad *prima facie* nepanašu, jog Prancūzijos valdžios institucijų 2005 m. prašymas Komisijai priimti nuomonę leido jai nepripažinti Valstybės Tarybos sprendimo ir jo pasekmių aktui, pateisinančiam krepimąsi pagal Direktyvą 98/37. Be to, šis Prancūzijos valdžios institucijų prašymas verčia abejoti dėl motyvų, kuriais remdamasi Komisija ginčijamą aktą priėmė po daugiau nei penkerių metų po pranešimo apie 2001 m. birželio 27 d. nutarimą, nors šį nutarimą Valstybės Taryba panaikino ketveriais metais anksčiau.

89 *Prima facie* panašu, kad iš Prancūzijos valdžios institucijų Komisijai adresuoto 2005 m. balandžio 8 d. laiško matyti, jog jų prašymas iš esmės buvo motyvuotas siekiu, kad Komisija priimtų sprendimą, leidžiantį užtikrinti gynybą joms ir ieškovei bylinėjantis dėl nuostolių atlyginimo.

90 Komisijos šioje byloje ir Prancūzijos valdžios institucijų šiame laiške nurodyti darbuotojų saugos ir sveikatos motyvai iš tikrųjų yra sunkiai suvokiami. Viena vertus, Komisijai reikėjo daugiau kaip penkerių metų sprendimui priimti, kas yra sunkiai suderinama su tokiu tikslu, dėl kurio reikėtų taikyti skubias priemones. Kita vertus, Prancūzijos valdžios institucijos savo ruožtu nepriėmė naujos draudžiančios

priemonės ieškovės mašinų atžvilgiu nepaisant to, kad 2001 m. birželio 27 d. nutarimo panaikinimas buvo motyvuotas procedūros pažeidimu ir todėl, darant prielaidą, kad priemonė buvo būtina, panašu, jog niekas netrukdė ją priimti nedelsiant, siekiant užtikrinti šias mašinas eksploatuojančių darbuotojų sveikatą ir saugą.

91 Be to, reikia pabrėžti, kad ieškovė posėdžio metu tvirtino, o Komisija to neginčijo, jog mašinas, kurias tyrė Prancūzijos valdžios institucijos ir kurios jas laikė keliančiomis pavojų žmonių sveikatai ir saugai, modifikavo jas pirkusi Prancūzijos įmonė ir kad konstatuoto šių mašinų veikimo sutrikimo nebuvo ieškovei jas parduodant.

92 Šiuos ieškovės argumentus, kurie *prima facie* taip pat nepanašu, jog yra visiškai nepagrįsti Komisijos išvadų, kylančių iš ginčijamo akto, reikšmės vertinimo atžvilgiu, reikia išnagrinėti, tačiau to laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas šioje stadijoje negali padaryti.

93 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškovės pirmąjį pagrindą pagrindžiantys faktiniai ir teisiniai argumentai, atsižvelgiant į laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo turimą informaciją, kelia labai rimtų abejonių dėl ginčijamo akto teisėtumo. Esant šioms aplinkybėms, šis prašymas negali būti atmestas dėl *fumus boni juris*, todėl reikia išnagrinėti, ar jis tenkina skubos sąlygą.

Dėl skubos

— Šalių argumentai

94 Savo prašyme ieškovė iš esmės apsiribojo teiginiu, kad ginčijamas aktas gali kelti rimtą pavojų jos veiklos tęstinumui, netgi ją nutraukti. Iš esmės šiuo aspektu ji tvirtina, kad be tiesioginių ar netiesioginių finansinių nuostolių, kuriuos jau dabar patyrė dėl 2001 m. birželio 27 d. nutarimo, patirtų didelių, netgi lemtingų jos finansinei situacijai sunkumų, jei valstybės narės priimtų, besiremdamos ginčijamu aktu, priemones, draudžiančias šiame sprendime nurodytų mašinų judėjimą ar atidavimą naudoti.

95 Per posėdį ieškovė iš esmės patikslino, kad ne vien tik tai paveiktų prekybą ginčijamame akte nurodytais presais, bet, be to, tokiu atveju kiltų rimtas pavojus šių mašinų reputacijai, o tai, kadangi įmonė yra maža, turėtų didelės neigiamos įtakos jos vykdomai veiklai ir, turint omenyje esamą finansinę padėtį, galėtų sukeltų bankrotą.

96 Per posėdį ieškovė taip pat pabrėžė, kad, be to, kyla rizika, jog klientai jai pateiks ieškinius nuostoliams atlyginti dėl tariamos jų perkamų mašinų neatitikties.

97 Per tą patį posėdį ieškovė buvo paprašyta pateikti papildomos informacijos dėl apyvartos ir pardavimų įvairiose valstybėse narėse, kuriose vykdo veiklą.

98 Remiantis 2007 m. kovo 9 d. kanceliarijoje įregistruotu aktu laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui pateiktais duomenimis, ieškovės gaminamų presų apyvarta sumažėjo nuo 2 599 943,18 eurų 2000 m. iki 796 918,25 eurų 2006 m., tuo tarpu kai bendra įmonės apyvarta sumažėjo nuo 7 188 804,58 eurų 2000 m. iki 4 188 829,20 eurų 2006 metais.

99 Be to, ieškovė paaiškino, kad apyvartos sumažėjimas privertė ją prašyti didesnių finansavimo priemonių ir paskolų iš bankų, o įsiskolinimai padidėjo nuo 1 679 788 eurų 2000 m. iki 2 686 237 eurų 2005 metų pabaigoje. Prie šių skolų pridedama papildoma 200 000 eurų finansinė parama, kurią akcininkai pervedė per pirmus 2006 m. mėnesius.

100 Ieškovės nuomone, turint omenyje dabartinę padėtį, mažėjančios bendrovės apyvartos apsunkinimas gali lemti jos kreditorių, ypač bankų, paskolų nutraukimą, o tai sukeltų bankrotą.

101 Be to, ieškovė iš esmės mano, kad paliktas galioti ginčijamas aktas gali turėti įtakos jos konkurencinei padėčiai ir kad dėl to atsiradusių nuostolių negalėtų visiškai kompensuoti ieškinys dėl nuostolių atlyginimo teisme, kai vykdymo sustabdymo priemonė leistų išvengti tokių pasekmių rinkai.

102 Komisija iš esmės mano, kad ieškovė neįrodo, kad jai dėl ginčijamo akto gresia didelė ir nepataisoma žala.

103 Preliminariai reikia pabrėžti, kad Komisija dėl prašymo taikyti vykdymo sustabdymą priimtinumo tvirtina, jog ieškovė neįrodė priežastinio ryšio tarp jos nurodytų nuostolių ir ginčijamo akto galimos įtakos. Komisija tvirtina, kad galima žala, kurią gali patirti ieškovė, iš esmės nekyla iš ginčijamo akto, bet iš priemonių, kurių prireikus imtųsi valstybės narės po šio Komisijos akto priėmimo.

104 Be to, Komisija pirmiausia teigia, kad ekonominė žala, kurią nurodo ieškovė, yra grynai hipotetinė, nes ji neįrodė, kad valstybės narės po Komisijos ginčijamo akto priėmimo ėmėsi įgyvendinimo priemonių ar ruošėsi imtis.

105 Be to, Komisija tvirtina, kad, darant prielaidą, jog bus imtasi tokių priemonių, ieškovė dėl to turėtų tik finansinių nuostolių, kurie, kaip tokie, gali būti atlyginti.

106 Antra, Komisija iš esmės tvirtina, kad ieškovės pateiktoje informacijoje nėra įrodymų, jog ji patirtų didelę ir nepataisomą žalą.

107 Pirmiausia Komisija teigia negalinti žinoti, kiek ir kokių presų tipų ieškovė gamino ir pardavinėjo per paskutinius metus, tačiau, remdamasi internete prieinama informacija, tvirtina, kad ieškovėaptariamu laikotarpiu gamino ir prekiavo mažiausiai 17 tipų presais, iš kurių tik su trimis buvo susijęs 2001 m. birželio 27 d. nutarimas ir ginčijamas aktas.

108 Antra, Komisijos nuomone, ieškovės pateikti duomenys yra tik apie bendrą jos apyvartą ir apie apyvartą presų sektoriuje laikotarpiu nuo 2000 m. iki 2006 m., todėl tai gali būti laikoma tik kaip ekonominė situacija prieš priimant ginčijamą aktą, kurio poveikio jie neatskleidžia.

109 Trečia, Komisija iš esmės mano, kad 2006 m. duomenys neleidžia nustatyti pasekmių, kurias ginčijamas aktas turėjo apyvartai presų sektoriuje nuo ginčijamo akto priėmimo momento iki 2007 m. pradžios.

110 Ketvirta, Komisija mano, kad duomenys apie ieškovės apyvartą presų sektoriuje neatskiriamai susiję su visais jos gaminamų ir prekiaujamų presų tipais. Ieškovė nepateikė jokių duomenų apie prekybos trijų tipų presais, kuriems buvo skirta draudžianti nacionalinė priemonė ir ginčijamas aktas, apyvartą. Vadinasi, ji nepateikė įrodymų dėl galimo ginčijamame akte numatytų presų tipų apyvartos sumažėjimo.

111 Penkta, Komisijos nuomone, ieškovės bendros apyvartos pasikeitimai neatspindi jos apyvartos pasikeitimo presų sektoriuje.

112 Šešta, Komisija teigia, kad nuolatinis visos apyvartos mažėjimas presų sektoriuje (2 599 943,18 eurų 2000 m., 796 918,25 eurų 2006 m.), išskyrus 2003–2004 m. laikotarpį, kai apyvarta padidėjo, nebūtinai atspindi apyvartos pasikeitimus presų sektoriuje tam tikrose valstybėse narėse. Pavyzdžiui, Komisijos nuomone, nepaisant bendros apyvartos mažėjimo presų sektoriuje nuo 2005 m. iki 2006 m. (nuo 1 059 064,37 iki 796 918,25 eurų), sektoriaus apyvarta žymiai padidėjo Vokietijos

(nuo 262 512,07 iki 333 812,75 eurų), Suomijos (nuo 36 150,00 iki 50 025,00 eurų), Portugalijos (nuo 31 531,50 iki 49 845,00 eurų) ir Lenkijos (nuo 0 iki 33 320,00 eurų) rinkose.

113 Septinta, Komisijos nuomone, pateikti duomenys neįrodo jokio ryšio tarp, viena vertus, visos apyvartos presų sektoriuje pasikeitimo ir apyvartos pasikeitimo Prancūzijoje bei, kita vertus, tarp šio pasikeitimo ir apyvartos pasikeitimo visose kitose valstybėse narėse.

114 Aštunta, Komisija iš esmės kaltina ieškovę nepateikus jokios informacijos, kuri leistų įvertinti, kuo remamasi ji apskaičiavo apyvartos sumažėjimą, kurį, jos teigimu, lėmė 2001 m. birželio 27 d. nutarimas.

115 Devinta, Komisija tvirtina, kad ieškovė nepateikė jokių duomenų apie atitinkamos rinkos apibrėžimą ir apie rinkos dalis, kurias ji turi bendrai ir skirtingose valstybėse narėse, prieš ir po ginčijamo akto priėmimo. Nesant jokių objektyvių presų ir ieškovės turimų rinkos dalių šiame sektoriuje apibūdinančių duomenų, jos pateikti duomenys apie bendrą apyvartą ir apie apyvartą presų sektoriuje, Komisijos nuomone, nėra reikšmingi. Jie, be kita ko, nepadeda nustatyti, ar ir kaip nuolatinis ieškovės apyvartos mažėjimas atspindi aptariamos rinkos pasikeitimus bei ar tai gali priklausyti nuo kitų faktorių.

116 Apibendrindama Komisija mano, kad jokie ieškovės pateikti duomenys neleidžia nustatyti, viena vertus, ar bendros apyvartos mažėjimas ir jos presų sektoriaus apyvartos mažėjimas 2000–2006 m. yra tiesioginė 2001 m. birželio 27 d. nutarimo ir ginčijamo akto pasekmė, ir kokia apimtimi bei, kita vertus, kokios yra ginčijamo akto pasekmės.

117 Trečia, Komisija teigia, kad ginčijamas aktas ir, todėl, galimos šį sprendimą taikančios nacionalinės priemonės susijusios tik su trimis ieškovės gaminamais ir prekiaujamais presų tipais iš septyniolikos. Todėl ginčijamas aktas neturi įtakos ieškovės veiklai kitų mašinų, kurias ji gamina, atžvilgiu.

118 Komisijos manymu, nesant išsamesnės informacijos, net ir darant prielaidą, kad pranešus valstybėms narėms apie ginčijamą aktą nedelsiant ir automatiškai būtų priimtos draudžiančios nacionalinės priemonės, ieškovė neįrodė įtakos, kurią galėtų turėti tokios priemonės jos apyvartai, nes šios priemonės iš esmės susijusios tik su 3 mašinų tipais iš 17. Ieškovė taip pat neįrodė, kad tokios priemonės automatiškai sukels jos bendros apyvartos sumažėjimą, kai kurių banko kreditų nutraukimą ir, galiausiai, jos bankrotą.

119 Ketvirta, Komisija iš esmės mano, kad ieškovės neskubėjimas pateikti prašymą dėl vykdymo sustabdymo parodo didelės ir nepataisomos žalos neišvengiamumo nebuvimą. Ieškovė, informuota apie Komisijos 2006 m. spalio 16 d. priimtą ginčijamą aktą, pateikė ieškinį pagrindinėje byloje tik 2006 m. gruodžio 6 d., o savo prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo – tik 2007 m. sausio 18 dieną.

120 Penkta, dėl galimos naudos, kurią ginčijamas aktas suteiktų ieškovės konkurentams, Komisija tvirtina, kad, be abejonės, negalima atmesti, jog ieškovė patiria ar gali patirti ekonominių pasekmių dėl 2001 m. birželio 27 d. nutarimo arba ginčijamo akto, bet, darant prielaidą, kad tokias pasekmes sukelia tiesiogiai ginčijamas aktas, o ne 2001 m. birželio 27 d. nutarimo bei ūkio subjektų tikėjimasis, kad bus imamasi nacionalinių priemonių po ginčijamo akto priėmimo, šios pasekmės bet kuriuo atveju daro poveikį tik faktinei, bet ne teisinei jos padėčiai.

— Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimas

121 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką prašymo dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo skubumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į laikino sprendimo būtinybę, kad būtų išvengta didelės ir nepataisomos žalos šaliai, pateikusiai prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo (žr. 2004 m. lapkričio 10 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *European Dynamics prieš Komisiją*, T-303/04 R, Rink. p. II-3889, 65 punktą ir jame nurodomą teismo praktiką).

122 Nors finansinio pobūdžio žala, išskyrus išimtines aplinkybes, negali būti laikoma nepataisoma ar sunkiai pataisoma, nes vėliau ji gali būti finansiškai atlyginta, laikinoji apsaugos priemonė yra pateisinama, jeigu, nesant tokios priemonės, ieškovė atsidurtų tokioje padėtyje, kad iškiltų pavojus jos egzistavimui prieš priimant pagrindinės bylos procesą užbaigiantį sprendimą (2002 m. gruodžio 3 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Neue Erba Lautex prieš Komisiją*, T-181/02 R, Rink. p. II-5081, 84 punktas).

123 Šalis, tvirtinanti, kad jai gali būti padaryta didelė ir nepataisoma žala, turi tą įrodyti (2000 m. spalio 12 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Graikija prieš Komisiją*, C-278/00 R, Rink. p. I-8787, 14 punktas). Nereikalaujama, kad būtų

visiškai neabejotina, jog žala neišvengiama, užtenka, ypač jei žalos atsiradimas priklauso nuo kelių veiksnių, kad jos atsiradimo galimybė būtų pakankamai tikėtina (šios nutarties 19 punkte minėtos nutarties *Komisija prieš Atlantic Container Line ir kt.* 38 punktas ir 1998 m. liepos 15 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Prayon-Rupel prieš Komisiją*, T-73/98 R, Rink. p. I-2769, 38 punktas).

124 Pirmiausia, dėl priežastinio ryšio tarp ieškovės nurodytos žalos ir galimų ginčijamo akto pasekmių reikia priminti, kad, kaip tai nuspręsta šios nutarties 54 punkte, *prima facie* panašu, jog ginčijamas aktas įpareigoja valstybes nares, kurioms jis skirtas, uždrausti mašinoms patekti į rinką, judėti valstybių narių teritorijose bei pašalinti rinkoje esančias mašinas, ir kad *prima facie* nesuteikia valstybėms narėms galimybės veikti arba neveikti, bet priešingai, įpareigoja jas veikti apibrėžtu būdu.

125 Todėl žalą, kurią, ieškovės manymu, ji gali patirti, t. y. neigiamą poveikį js mašinų, numatytų ginčijamame akte, pardavimui ir jos reputacijai, dėl kurio tai galėtų atsiliepti bendrai apyvartai ir sukelti bankrotą, lemia ne nacionalinės priemonės, kurios kiekvienoje valstybėje narėje tik įgyvendina šį aktą, bet ginčijamas aktas, pirmiausia reikalaujantis, kad tokios priemonės būtų priimtos.

126 Be to, iš karto reikia atmesti Komisijos argumentus, kad bet kokiu atveju nebuvo įrodyta, jog valstybės narės iki šiol priėmė tokias priemones.

127 Kadangi prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones tikslas yra būtent apsisaugoti, kad valstybės narės tokių priemonių nepriimtų, jei tokių laikinųjų priemonių suteikimo sąlygos yra tenkinamos, negalima tikėtis, kad minėtos priemonės bus priimtos, kad būtų sustabdytas ginčijamo akto vykdymas.

128 Antra, reikia konstatuoti, kad ieškovės pateikti duomenys įrodo, jog nuo 2000 iki 2006 m. jos bendra apyvarta laipsniškai ir labai sumažėjo, konkrečiai sumažėjo apyvarta presų sektoriuje. Išimtys, susijusios su 2004 ir 2006 m., ir kai kurie skaičiai pagal šalis nedaro įtakos šiai tendencijai. Reikia konstatuoti, kad mažėjimas siekia 42 % bendros apyvartos per septynerius metus ir 70 % vien presų sektoriuje.

129 Ieškovės pateikti duomenis apie jos pasyvus taip pat parodo didelius įsiskolinimus bankams, kurie 2005 m. pabaigoje siekė daugiau kaip 2 600 000 eurų.

130 Ieškovė iš esmės teigia, kad esamos finansinės padėties pablogėjimas jai gali būti lemtingas. Šį pasunkinimą gali lemti, viena vertus, draudimas pateikti į rinką ir atiduoti naudoti ginčijamame akte numatytas mašinas ir, kita vertus, pavojus jos komercinei ir mašinų reputacijai, kuris galėtų kilti dėl tokios bendrą apyvartą galinčios paveikti draudžiančios priemonės.

131 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad įgyvendinant ginčijamą aktą gali atsirasti kliūčių visose valstybėse narėse parduoti šiame sprendime numatytas mašinų rūšis. Todėl panašu, kad didelis iš to kylantis padėties apsunkinimas presų sektoriuje buvo įrodytas su pakankamu galimybės laipsniu.

132 Tačiau ieškovės apyvarta presų sektoriuje yra tik kiek mažesnė nei 20 % visos jos apyvartos.

133 Todėl reikia išnagrinėti ieškovės argumentų pagrįstumą dėl galimo pavojaus jos komercinei reputacijai, kurį gali sukelti ginčijamas aktas ir kuris gali paveikti visą jos veiklą.

134 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad teismų praktika dėl pavojaus įmonės, pašalintos iš viešųjų pirkimų procedūros, reputacijai, kuri atmeta argumentą, kad toks pavojus sukelia didelę ir nepataisomą žalą, (2005 m. rugsėjo 20 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartis *Deloitte Business Advisory prieš Komisiją*, T-195/05 R, Rink. p. II-3485, 126 punktas ir šios nutarties 121 punkte minėtos Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *European Dynamics prieš Komisiją* 82 punktas) nėra tinkama sprendžiant dėl pavojaus reputacijai, kuris gali turėti įtakos ieškovei šiuo atveju. Viešojo pirkimo sutarties nepasirašymas iš esmės neturėtų būti lyginamas su tam tikrų produktų pripažinimu pavojingais žmogaus sveikatai ir saugai.

135 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad Teisingumo Teismas pripažino pavojų įmonės, kurios mašinos žymimos EB atitikties ženklu ir kurios saugumui kyla pavojus nesant jokių draudžiančių nacionalinių priemonių Direktyvos 98/37 prasme, reputacijai (šiuo klausimu žr. 2007 m. balandžio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *AGM-COS.MET*, C-470/03, dar nepaskelbto Rinkinyje, 61–65 punktus).

136 Šiuo atveju manytina, kad Komisijos sprendimas, *prima facie* įpareigojantis visas valstybes nares imtis prekybą ribojančių priemonių – šiuo atveju draudžiančių pateikti mašinas į rinką ir joms judėti dėl mašinų keliamo pavojaus žmonių sveikatai ir saugai, gali kelti pavojų įmonės, kuri gamina šias mašinas, reputacijai.

137 Todėl reikia pripažinti, kad toks pavojus yra žalingas.

138 Šiuo atveju taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad ginčijamame akte neminima nei tai, kad Valstybės Taryba panaikino pirminę nacionalinę priemonę, t. y. 2001 m. birželio 27 d. nutarimą, nei tai, kad po šio panaikinimo Prancūzijos valdžios institucijos nepriėmė jokios naujos priemonės.

139 Atsižvelgiant į konkrečias šio atvejo aplinkybes, o būtent į tai, kad ieškovė yra maža įmonė, gaminanti ribotą ir specifinę produkciją, – hidraulinius presus ir pramonines mašinas, skirtas metaliniams daiktams pjauti ir gręžti, – manytina, kad teisiškai buvo pakankamai įrodyta, jog ginčijamas aktas, kvestionuojantis visose valstybėse narėse tam tikrų jos gaminamų mašinų saugumą, gali kelti pavojų visos produkcijos reputacijai.

140 Todėl negalima pritarti Komisijos argumentams, kad ginčijamas aktas gali turėti įtakos tik tam tikrai ieškovės produkcijos daliai.

141 Todėl reikia patikrinti, ar tokia žala ieškovei šiuo atveju yra didelė ir sunkiai panaikinama.

142 Pirmiausia, toks pavojus įmonės komercinei ir produktų saugumo reputacijai gali sukelti žalos, kuri dėl sunkiai įvertinamo jos dydžio yra sunkiai panaikinama.

143 Be to, atsižvelgiant į šio atvejo aplinkybes ir tai, kad ieškovės produkcija yra ribota ir specifinė, tokia žala gali būti kvalifikuojama kaip didelė, nes pavojus dėl ginčijamo akto gali turėti pasekmių visose valstybėse narėse, vadinasi, ir visoms rinkoms, kuriose veikia ieškovė, o ne vienoje iš jų.

144 Antra, atsižvelgiant į tai, kad įmonė maža, ir į jos dabartinę finasinę padėtį, toks pavojus jos reputacijai gali sukelti neigiamų pasekmių jos produkcijai presų sektoriuje ir kituose veiklos sektoriuose, kurie taip pat susiję su staklėmis, vadinasi, ir jos bendrai finansinei padėčiai. Taigi rizika, kad ji gali greitai bankrutuoti, nėra vien tik hipotetinė, bet priešingai, tikimybė gana didelė.

145 Trečia, negali būti atmesta galimybė, kad ieškovė, kaip ji tvirtina, atsidurs tokioje situacijoje, kai pirkėjai galės jai pareikšti ieškinį dėl nuostolių atlyginimo, jei, remiantis Direktyvos 98/37 7 straipsnio 1 dalimi, jų perkamos mašinos būtų pašalintos iš rinkos. Be to, kad tokios priemonės taip pat pakenktų ieškovės komercinei reputacijai, labai panašu, kad tokie ieškiniai pablogintų ir finansinę ieškovės padėtį ir todėl prisidėtų prie jos nurodytos didelės ir nepataisomos žalos.

146 Atsižvelgiant į visas specifines šio atvejo aplinkybes, manytina, kad ginčijamo akto vykdymas gali padaryti ieškovei didelės ir nepataisomos žalos, taip sukeldamas pavojų jos egzistavimui, todėl prašomų priemonių skuba yra neginčijama (šiuo klausimu žr. 1999 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Emesa Sugar prieš Komisiją*, T-44/98 R II, Rink. p. II-1427, 131 punktą).

147 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas turi atsižvelgti į skubą, kuria remiasi ieškovė, kaip tai kyla iš šios nutarties 76–93 punktų, dar ir dėl to, kad ieškovės grindžiant pirmąjį pagrindą pateikti faktiniai ir teisiniai argumentai atrodo ypač rimti (šiuo klausimu žr. šios nutarties 18 punkte minėtos nutarties *Austrija prieš Tarybą* 110 punktą ir 2006 m. liepos 20 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Globe prieš Komisiją*, T-114/06 R, Rink. p. II-2627, 140 punktą).

148 Šiomis aplinkybėmis kiti Komisijos argumentai, kuriais abejojama dėl didelės ir nepataisomos žalos, nėra tinkami.

149 Pirmiausia reikia atmesti Komisijos argumentus, kad ieškovės pateikti duomenys neleidžia įrodyti, jog kyla rizika didelei ir nepataisomai žalai atsirasti.

150 Šiuo atžvilgiu Komisijos argumentai, kad žala turi būti vertinama ne apskritai, bet tik ginčijamame akte nurodytų mašinų atžvilgiu, nėra tinkami. Iš tikrųjų pavojus komercinei reputacijai, kurios auka ieškovė taptų, šiuo atveju gali turėti įtakos visai jos prekybai ir todėl kelti pavojų ne tik presų sektoriaus, bet ir visai jos veiklai.

151 Be to, ieškovė negali būti kaltinama pateikusi duomenis tik apie praeitį, šiuo atveju apie 2000–2006 metus įskaitytinai. Šie duomenys leidžia laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui įvertinti ieškovės finansinės padėties vystymąsi ir jos teiginių dėl finansinės rizikos, su kuria ji susidurtų, jei dėl Komisijos sprendimo

valstybėse narėse būtų priimtos priemonės, draudžiančios parduoti aptariamas mašinas ir pašalinančios tas, kurios jau yra naudojamos, reikšmingumą.

152 Be to, ieškovė neturėtų būti kaltinama dėl duomenų apie įtaką ginčijamame akte numatytų mašinų pardavimams po jo priėmimo nebuvimo, nes, viena vertus, yra nustatyta, kad ginčijamas aktas neskelbiamas Oficialiajame leidinyje, todėl jos klientai neturėtų apie jį žinoti prieš valstybėms narėms jį įgyvendinant, ir kad, kita vertus, taip pat nustatyta, jog valstybės narės dar nesiėmė priemonių šiuo klausimu.

153 Be to, iš Prancūzijos Respublikos priimto 2001 m. birželio 27 d. nutarimo kylančios žalos apskaičiavimo metodo nenurodymas neturi reikšmės vertinant, ar šio prašymo atžvilgiu egzistuoja skuba, nes ieškovės galimos žalos vertinimas nuo 2000 m. iki 2006 m. nėra sąlyga, kuri leistų nuspręsti dėl ginčijamo akto sustabdymo. Šis klausimas iš esmės susijęs su Prancūzijos teismuose pareikštu ieškovės ieškiniu dėl nuostolių atlyginimo.

154 Galiausiai duomenų apie ieškovės rinkos dalis nebuvimas savaime negali sumenkinti jos pateiktų duomenų apie finansinę padėtį reikšmės. Tai, ar jos rinkos dalys presų sektoriuje yra didelės ar ne, neturi reikšmės nuolatinės finansinės padėties blogėjimo ir pavojaus, kurį jai sukelia produktų reputaciją galintis paveikti sprendimas, atžvilgiu.

155 Antra, reikia atmesti Komisijos argumentus, kad ieškovė, skubiau nepateikdama pagrindinio ieškinio Pirmosios instancijos teismui ir šio prašymo

laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui, savo elgesiu parodė, kad skubos nėra.

156 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad pagrindinis ieškinys buvo pareikštas per EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje nustatytą dviejų mėnesių terminą.

157 Taip pat reikia pabrėžti, kad nėra nustatytas terminas prašymui taikyti laikinąsias apsaugos priemones pateikti.

158 Nors ir teisinga tai, kad laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas, vertindamas skubą, šio atvejo aplinkybių kontekste gali būti priverstas vertinti momentą, kada buvo pateiktas prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones (šiuo klausimu žr. 2003 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *AIT prieš Komisiją*, T-288/02 R, Rink. p. II-2885, 17 punktą), reikia pabrėžti, kad pagrindinis ieškinys buvo pateiktas 2006 m. gruodžio 6 d., o šis prašymas kanceliarijoje buvo įregistruotas 2007 m. sausio 18 d. Laikotarpis tarp pagrindinio ieškinio ir prašymo dėl laikinųjų apsaugos priemonių šiuo atveju neturėtų būti laikomas per dideliu ir neparodo šio prašymo skubos nebuvimo.

159 Trečia, tokiomis aplinkybėmis vertinant didelę ir nepataisomą žalą nereikia nuspręsti dėl ieškovės teiginių, susijusių su įtaka jos konkurencinei padėčiai, kuriuos ji pateikia tik kaip papildomus ir tik po posėdžio laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui pateiktoje papildomoje informacijoje.

160 Apibendrinant manytina, kad šiuo atveju skubos sąlyga yra tenkinama.

Dėl interesų palyginimo

161 Komisija iš esmės tvirtina, kad interesų palyginimas suponuoja, jog reikia atmesti prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, nes Bendrijos interesas, kad visose valstybėse narėse būtų užtikrinta tokia pati sveikatos ir saugos apsauga, bet kokiu atveju yra viršesnis už specifinį ieškovės interesą.

162 Komisijos nuomone, ginčijamo akto tikslas yra užtikrinti darbuotojų, kuriems ginčijamame akte numatytos mašinos kelia pavojų, sveikatą ir saugą.

163 Tačiau reikia konstatuoti, kad Komisijai reikėjo daugiau kaip penkerių metų ginčijamam aktui priimti, o darbuotojų sveikata ir sauga, kuriuos ji privalo užtikrinti, nebuvo apsaugota skubesniais veiksmais.

164 Vienintelis paaiškinimas, kurį ji sugebėjo pateikti per posėdį: jai buvo būtina atlikti eksperto ieškovės mašinoms ištirti atrankos procedūrą ir ši procedūra buvo ilgesnė nei numatyta.

165 Viena vertus, Komisija neįrodo šių teiginių. Kita vertus, mažai tikėtina, kad Komisijai reikėjo daugiau nei penkerių metų ekspertui atrinkti, gauti jo ataskaitą ir pateikti nuomonę, atlikus procedūrą, kurios tikslas – imtis apsaugos priemonių, kai mašinos gali kenkti žmonių sveikatai ir saugai.

166 Be to, reikia priminti, kad Komisija ginčijamą aktą galiausiai priėmė tik po to, kai Prancūzijos valdžios institucijos paprašė Komisijos pateikti nuomonę dėl priemonės, apie kurią pranešė, padėsiančios gintis Prancūzijos teismams nagrinėjant bylą.

167 Be to, Komisija neginčijo ieškovės teiginių, kad nuo to laiko, kai 2001 m. birželio 27 d. buvo priimtas nutarimas, neįvyko nė vieno nelaimingo atstitikimo ir kad vieninteles šiuo atžvilgiu Prancūzijos valdžios institucijų priimtas priemones Valstybės Taryba panaikino 2002 m., o vėliau naujų priemonių nebuvo priimta.

168 Galiausiai reikia įvertinti tai, kad ieškovės *fumus boni juris* pagrindžiančio pirmojo pagrindo pateikti faktiniai ir teisiniai argumentai laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo turimų duomenų atžvilgiu kelia labai rimtų abejonių dėl ginčijamo akto teisėtumo.

169 Todėl interesų palyginimas neturėtų lemti prašymo taikyti vykdymo sustabdymą, kaip to prašo Komisija, atmetimo.

170 Apibendrinus, kadangi ginčijamo akto vykdymo sustabdymo sąlygos yra tenkinamos, reikia patenkinti ieškovės prašymą.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKAS

nutaria:

1. **Sustabdyti 2006 m. rugsėjo 6 d. Komisijos nuomonės C (2006) 3914, susijusios su Prancūzijos valdžios institucijų priimtų draudžiančių priemonių kai kurių IMS prekių ženklu žymimų mechaninių presų atžvilgiu, vykdymą iki Pirmosios instancijos teismas priims sprendimą dėl pagrindinio ieškinio.**

2. **Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų sprendimą.**

Priimta 2007 m. birželio 7 d. Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

B. Vesterdorf